

TELEGRAFUL ROMÂN.

Are Marți, Joi și Sămbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiececane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Corespondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Nr. 8363 Plen.

Cerculariu

cătră toate oficiile protopresbiterale și parochiale din archidiececisa Transilvaniei.

Vineri, în 20 a lunii curente (2 Decembre nou), se împlinesc 50 de ani, de când Maiestatea Sa cesaro și regescă, iubitul și preagrațiosul nostru monarch **Francisc Iosif I.** s'a suț pe vechiul tron al gloriosei dinastii a Habsburgilor, luând sub părintescul Seu scut, ca împărat și rege, sôrtea popórelor din întréga Sa monarhie.

O nouă și binevenită ocaziune se ofere astfel poporului ortodox român, care pururea s'a distins prin o neclătită și tradițională credință cătră înaltul tron, ca să descopere din belșugul inimei sale devotamentului său omagial și alipirea sa sinceră și călduroasă cătră preainalta casă domnitóre preste tot; și în deosebi să deie expresiune sentimentului general de adencă gratitudine față de augustul actual domnitoriu și monarch al nostru, căruia pe lângă multe alte părintesci binefaceri — avem a-i mulțumi reînvierea metropoliei nôtstre naționale și reînțroducerea organizațiunii bisericesci pe base constituționale, dând astfel poporului român ortodox din patrie puțința de a se desvolta și progresa pe calea culturii după principiile sublime ale sântei nôtstre biserici ortodoxe.

În urmarea acestora avem firma convingere, că clerul și poporul nostru din archidiececisa Transilvaniei va emula cu celelalte popóre din patrie întru esprimarea bucuriei generale, ce trebuie să cuprindă pe toate popórele la aniversarea a 50-ea dela suirea pe tron a Maiestății Sale, carele prin un șir bogat de mărețe fapte a întemeiat gloria înțeleptei Sale domniri de o jumătate de véc, adaugând prin această la mărirea gloriei Habsburgilor.

Consistoriul archidiececan poftesce deci din acest incident pre onorabila

preoțime parochială, ca în mai sus numita și, adecă în 20 Novembre vechiu (2 Decembre nou) a. e., să celebreze în toate bisericile din archidiececisa o liturgie iubilară, împreunată cu ecteniile, doxologia cea mare și rugăciunile prescrie anume pentru monarchul.

Acastă dispozițiune să se aducă de timpuriu la cunoscința tuturor credincioșilor nostri, pe lângă recomandarea, ca în aceeași și plugarii industriașii, și peste tot poporul întreg să se abțină dela lucru, ca în vestminte sərbătorești să pótă participa la solemnitățile rituale din biserică, la cari în special sunt a se invita și autoritățile civile din singuraticile comune.

În toate școalele nôtstre confesionale se vor sista prelegerile pentru aceea și iubilară, având tinerimea școlară în frunte cu învățătorii să participe la oficiul divin din biserică, în decursul căruia la un loc corespundătoriu este a se da cetire prezentului cerculariu.

Sa va îndeplini totodată un lucru plăcut atât lui Dumnezeu, cât și preabunului nostru domnitoriu, dacă în aceeași și vor fi îndemnați cei mai cu stare, ca cu îndurare să aducă aminte de cei sêraci, întinđându-le după puțința ajutoriu în bani, victualii, ori vestminte, ca astfel și cei mai lipsiți să pótă fi părtași la bucuria și dăle.

Oficiile protopresbiterale se îndatoréză prin această a griji de stricta îndeplinire a celor cupruse în acest cerculariu, care de aici se trimite tuturor oficiilor parochiale.

Sibiu, din ședința plenară, ținută la 13/25 Novembre, 1898.

Consistoriul archidiececan,

Dr. **H. Pușcariu** m. p.
archim., vicariu arhiepiscopesc

Dr. **Elie Cristea** m. p.,
secretariu cons.

Iubileul Monarchului.

În 20 Novembre a. e. după stilul vechiu, se împlinesc 50 de ani, de când Maiestatea Sa Preagrațiosul nostru împărat și rege **Francisc Iosif I.** s'a suț pe gloriosul tron al antecesorelor sei de glorioasă aducere aminte.

Erau critice timpurile acelea, când gloriosul nostru monarch a luat în mână frânela guvernării. Un teribil războiu civil ca potop s'a deslănțuit asupra patriei nôtstre mai în special, și sufletele patrioților erau în mare tulburare, în mare grije pentru sôrtea patriei nôtstre.

Au intrat însă încetul cu încetul raporturi normale, și îngrijirea părintescă a monarchului a adus bunăstarea în întréga monarhie.

Popórele monarchiei se pregăteau, ca cu mari festivități să încoroneze și iubileului de 50 ani dela suirea pe tron a bunului împărat și rege.

Provedința dumnezească a trimis grea încercare asupra Maiestății Sale împăratului și regelui nostru.

În ajunul pregătirilor pentru aranjarea festivităților în stil mare, demne de o epocă de 50 de ani în viața monarchului, în ajunul pregătirilor veni ca trăsnet din cerul senin trista știre despre trecerea din viață a Maiestății Sale împărătesei-regine.

Înainte de ziua iubilară, înainte de 20 Novembre, cu inima cernită am deschis ușile bisericilor nôtstre.

Înainte de ziua iubilară acel incident ne-a adunat în casa lui Dumnezeu, și acolo cu inimile cernite am ridicat rugăciuni cătră tronul ceresc, spre a feri tronul pământesc al preabunului monarch în zilele de grea cercare.

Piósele nôtstre rugăciuni ca tămăia s'au înălțat cătră Dumnezeu ceriului pentru sufletul repozatei împărătese, și pentru întărirea soțului greu cercat.

Se apropie ziua de 20 Novembre.

Inimile nôtstre sunt îndreptate spre bunul nostru monarch, căruia prove-

dința divină ani 50 i-a legat sôrtea de sôrtea supușilor lui.

Cu totă ființa nôtstră legați am fost de sôrtea dinastiei Habsburg, de casa domnitóre, noi românii greco-orientali căci în numele acelora vorbim noi acuma.

Amicii dinastiei au fost amicii nostri, inimizii dinastiei au fost și ai nostri inimizii.

Vărsat'am sânge, când dinastia la luptă ne-a chemat, îmbrăcat'am haine de sərbătóre, săltat-am la dălele de veselie din viața monarchului, și ne-am cernit hainele, șiróie de lacrimi au curs din ochii nostri, când Dumnezeu s'a îndurat a trimite cercări asupra Maiestății Sale împăratului-rege, asupra casei domnitóre.

Deschise au fost bisericile nôtstre la dăle grele pentru rugăciuni de cerere, deschise au fost bisericile nôtstre la dăle de isbândă pentru rugăciuni de mulțămită, deschise au fost bisericile nôtstre la toate ocaziunile pentru rugăciuni de laudă; am cerut, am mulțămit, am adus laude pentru binele Maiestății Sale monarchului și a casei domnitóre.

În decurs de 50 de ani așa și-a arêtat biserică nôtstră loialitatea sa cătră tron și dinastie.

Vineri în 20 Novembre, a. e. se împlinesc ani 50 dela suirea Maiestății Sale împăratului și regelui nostru **Francisc Iosif I.** pe gloriosul tron al străbunilor sei de piósă aducere aminte.

Provedința divină a trimis doliu îndoit asupra bisericii nôtstre.

Ne vom întruni în bisericile nôtstre, în acel loc sânt, care a fost scutul nostru între toate împregiurările, ne vom întruni în bisericile nôtstre, și în conformitate cu glasul autorității bisericesci vom înălța rugăciuni cătră tronul cel prea înalt, ca Părintele puterilor să întărească tronul Preainălțatului nostru împărat și rege **Francisc Iosif I;** să dea bunului domnitoriu putere, sănătate și tărie, ca încă mulți ani să stea pe acel tron

FOIȚA.

Două împărătese.

Totă lumea vorbește astăzi iarăși de „împărătesa cea bătrână a Chinei”, care în urma unei noue „lovituri de stat”, așa cum în China e posibilă, — să află de nou în fruntea colosalului imperiu, stăpână peste 400 de milioane de ómeni, acuși cătră Europa întregă!

Istoria acestei împărătese este un șir întreg de scene, când curioze, când temerare, și fiind ea iarăși la ordinea dălei, vom da o spicuire din viața ei cea „bogată” în fapte.

În vremurile de acum, ea este cea mai extraordinară figură de femeie: **Agripina** și **Caterina II** întrupate în aceeași persoană! Cele-ce se spun despre ea, sunt folosite pentru priceperea evenimentelor din China.

Când împăratul **Hsien-Feng** muri, după ce fugise dinaintea trupelor anglo-franceze victorioase, el lăsă o soție legitimă, fără copii.

Dar mai avea încă o soție cu un fiu, care trebuia să-i urmeze pe tron, sub numele de **Tung-Tchi**.

Puterea imperială fu încredințată, prin testament secret, împărătesei celei legitime (fără copii), cu ordin însă de a nu întrebuința această putere, de cât în cas de conflict! Iar epitropia moștenitorului dela a două soție, fu în public dată soției-mame de astăzi. Când a rămas ca „epitropă”-regentă, era de 27 de ani. O inteligență extraordinară, patimi nu mai puțin puternice și o voință de fier: iată ce aducea actuala împărătesă-mumă noului regim.

După obicei, împăratul formase un consiliu de regentă: doi principii și ministrul **Tung-Tchi**.

Prima grijă a împărătesei-mume, cum îngropă pe împărat, fu să se scape de consiliul de regentă! Ea se servi, în scopul ei acesta, de cumnatul său, principele **Kong**, care de atunci a jucat un mare rol în „politica” chineză.

Regenții fură acuzați înălțat la întorcerea lor dela înmormântarea împăratului, de cea mai mare „crimă” ce se pótă închipui în China: neglijarea câtor-va forme rituale

usitate acolo. Și pentru această ei fură simplu executăți sumar!

Împărătesa deveni regentă, iar prințul **Kong**, cumnatul ei cel bun, ajunse „mare cancelar” al Imperiului.

Avem deci de aici încolo două regente: una, cea legitimă, prima soție fără copii, a doua, asta ce s'a făcut ea domnă prin lovitură dată regentei instituite de împărat.

Între cele două regente era un contrast isbitor: împărătesa legitimă era virtuoasă, blândă, trăind într'un palat în partea de răsărit a domeniului imperial, venerată de toți sub numele de „Regina Orientului”.

Rivala ei era temută, dar nu venerată. Ea guvernă singură, dar era, la rëndul ei, guvernată, ca mai toate reginele tinere, de câte un **Struensée**... Împărătesa-mumă cređu că-l găsește pe acest ales care s'o guverneze și pe ea, în prințul **Kong**, cumnatul ei. Acesta se folosi de împregiurări, și își exercită puterea spre a fi la locul său și cu titlu îndoit susținea cronica scandalosă a palatului.

Relațiunile lui cu regenta însă fură suse la grele încercări, din cauza capriciilor Soveranei sale. Un tiner diplomat, băgă **Kong**

de sama că prea fusese „distins”, ceea-ce nu-i plăcu lui și făcu ce făcu, că îl dete la o parte! Marele eunuc se bucura de o trecere inexplicabilă pe lângă regenta. **Kong** făcu de fu trimis în o misiune, de unde — nu să mai întorsă, căci fu asasinat.

Împărătesa turbă de mânie aflând lucrul, dar avea trebuință de prințul **Kong** și nu se putea răsbuna în public. Ca să-l facă însă să-i simță puterea, îl degradă și îl exilă, dar îl reintegră a doua și în toate demnitățile sale!

Crisa între cele două regente isbucni în 1873, la majoratul fiului împăratului. Acesta a fost scena cea mai dramatică ce s'a văduț vre-o dată în palatul imperial: împărătesa cea retrasă și legitimă, întâlnindu-se cu mare pompă, cu împărătesa-mumă, îi exprimă bucuria sa, că minoritatea împăratului s'a sfârșit. Apoi, în fața Curții întrunite, ea se răsbună pentru cei 12 ani de tăcere, cetind în public testamentul secret al împăratului, care îi conferea ei puterea asupra regentei, ale cărei capricii le îndurase și ea pe toate! Totă curtea a rămas forțe mișcată și impresionată.

După cetire însă, împărătesa legitimă, își arse testamentul.

pentru gloria numelui lui Dumneșeu și pentru binele și prosperarea popoarelor credincioase.

Scandalele din Budapesta.

— Scrisoare particulară a „Telegrafului Român“. —
Budapesta 12 Nov. 1898.

Scandalul din parlament. Va fi apröpe o lună de când parlamentul țării noastre a devenit teatrul unor scene dintre cele mai destrăbălate. Nimic din păcatele și nelegiuirile unui guvern ilegal, n'a rămas neamintit din partea opoziției, făcând bilanțul faptelor săvârșite de actualul guvern. Discuția obiectivă a degenerat în apostrofări personale infecte, ér parlamentarismul a fost degradat la o cërță ordinară de preocupări. Anomalia acösta s'a pretăcut în ședința de Luni și în zilele următoare, într'un scandal ne mai pomenit.

Chestia statuei generalului Hentzi a făcut, ca opoziția să-și perdă echilibrul psihic și neținând seama de locul unde se află, nici de autoritatea Corónei, a isbucnit în vifor de urlete și huidueli la adresa ministrului de resbel, Fejérváry.

Ședințele parlamentului ungar se deschid la örele 10 a. m., și se închid între 1 și 2 d. a. Ședința cea scandalösă de Luni, s'a deschis și ea la örele 10 a. m. dar s'a terminat numai la örele 11 și jumătate nöpte! În intervalul acesta v. preș. Kardos avënd presidiul, de 10 ori a trebuit să o suspendă din cauza sbierăturilor și fluierăturilor, și să o redeschidă érá.

Ministrul Fejérváry avea cuvântul, dar nu putea rosti o vorbă-două, și furtuna isbucnia! „Părinții patriei“ loveau cu pumnii până la sânge în bănci și băteau săbatic cu piciorule padimentul.... „Afară cu el... jos cu simbriașii austriaci“..... era refrenul, în care se perdeau cuvintele vorbitorului.

La örele 11 și jumătate președintele a închis ședința în mijlocul unui sgomot infernal.

În momentul acesta s'a produs un incident, care stă fără păreche chiar și în viața din Ungaria: Publicul de pe galerii în frunte cu universitarii maghiari, a întonat cântecul revoluționarului Kossuth, însoțiti fiind în acösta cântare de deputații opoziționali, cari în semn de mulțămire își clătinau în aer batistele albe!..

Bartha și soții fugind de poliție. După eșirea deputaților din parlament, canalia de stradă în frunte cu universitarii maghiari, a început a demonstra în contra ministrilor și deputaților guvernamentali, și a face mari și gălăgiose ovațiuni opoziționale! Un grup de demonstranți au luat în mijloc pe arhivșovinistul Bartha, care mai avea doi colegi lângă sine, — și au început a'l aclama! De-odată se ivesce o ceată de polițiști călări, cari fără zăbavă lovesc în drépta și în stânga. Plebea se împraștie în ruptul capului, ér Bartha et consortes, luați la gónă, fug voinesce și se refugiază în cafenéua „Fiume“ de pe boulevardul Museului.

Urmarea acestei descoperiri mișcătoare fu, că atât împărătesa legitimă, cât și noul împărat devenit majoren, și cu a cărui majoritate avea să se sfârșescă și domnia balaurului sale mame, — nu mai trăiră multă vreme după acösta!

În 1876 apoi se petrecu acea frumoasă lovitură de Stat, care făcu celebru în totă lumea numele împărătesei Chinei.

Intr'o nöpte frigidă din Ianuarie, împărătesa luă din patu-i pe copilul uneia din surorile ei, măritată cu cel d'al „șaptelea principe“, Ch'un, și-l aduse la palat, în chiar camera împăratului. Apoi, în virtutea unei pretinse adopțiuni anterioare a împăratului Hsien-Feng, mort acum de 14 ani, în favórea moștenitorului lui Ch'un, ea onoră copilul ca pe un „împărat“ și ordină, să-i jure credință totă Curtea! Acum că fiul ei adevărat „murise“ după ce devenise majoren, ea avu iarăși ocazie de-a mai fi un timp îndelungat „regentă“, până va deveni majoren noul copil, ajuns în chip așa de minunat la „corónă“...

Stăpână pe sigilul imperiului, ea regulă la moment succesiunea.

Când prințul Kong, al cărui fiu era de fapt desemnat de răposatul împărat ca moș-

Bánffy huiduit cu petri. Ședința de Marți era fixată pe örele 12 din ȕi. Pe la örele 10 însă străđile „Sándor“, (unde e parlamentul), „Eszterházy“, „Kerepesi“, „Kossuth“, „Kecskeméti“ și boulevardul Museului erau tixuite de public, avënd în frunte — lucru de sine înțeles — pe tinerimea maghiară.

Cântecul lui Kossuth răsuna necurmat, când într'un moment de supremă agitație apare trăsura ministrului-președinte. În trăsura era Bánffy și Perczel. Se produce o iritație colosală.

Plebea strigă, injură și la urmă o plöie de petri se isbesce asupra trăsurei ministrilor! Döue petri străbat prin ferestre în trăsura, și ministrul de interne le duce în parlament ca „corpus delicti“...

Polytechnicul asediat. Mulțimea se concentrează acum în curtea polytechnicului, și sub ferestrele parlamentului demonstrația ia dimensiuni din ce în ce tot mai mari. De odată vre-o 50 de polițiști călăreți și pe atâția pedestri, dau năvală cu sabiile scöse și lovesc fără cruțare! Un student farmacist lovit cu sabia drept în cap, cade plin de sânge. Se fac mai multe arestări. În ferestra buffet-ului parlamentar apar deputații opoziționali Sima, Polónyi și Holló și țin cuvântări tinerimei universitare, care din resputeri chema la ferestră pe Wlassics și Perczel, pentru a le reda libertatea atacată. Într'un târđiu apar ministrii, dar la protestările tinerimei ei răspund: noi am dat ordin poliției, pentru-că D-vóstră ne-ați provocat. Ministrii se retrag, călăreții își continuă atacul în contra protestării rectorului. În urma acestora rectorul suspende prelegerile pe timp nehotărît, și conchémă profesorii în conferință. Polytechnicul totă ȕiua a stat sub pază polițială.

Universitatea centrală — profanată. Se apropiu örele 12 din ȕi, când demonstrații alungați dela polytechnic, rupënd în bucăți tabloul ministrului Fejérváry, se adună în fața universității centrale din strada Serb. Luând poliția scire, la moment se prezintă o companie de călăreți în frunte cu Splényi, și asediază universitatea. Prin strada și de alt-cum strîmtă, nu puteai străbate. Tinerimea se refugiază în lăuntru universității, încuind pórtă. Deodată numai de prin ferestri încep a insulta și a arunca cu cărbuni de petró în poliție! Comandantul Splényi dá asalt asupra porții, dar nu isbutesc. Ușa de stejar se ține bine. Cércă a se urca pe ferestri, dar nu succede. În lăuntru universității o ferbere gróznică. Sosesce cu o trupă de pedestri căpitanul Rudnay și rógă pe decanul Nagy, să provóce tinerimea la ordine. Decanul rógă tinerimea a se reține dela insulte și a se depărta în liniște acasă. Porțile se deschid, și apoi urméză un incident ne mai pomenit: Se comandă asalt asupra tinerimii, și călăreții năvălesc în aula universității, lovind unii cu sabia, alții cu bastóne, vënd de bou, ca'n năsală în universitari. O împușcatură de revolver în curtea teologilor, și panica ce

tenitor pentru cazul morții fiului seu, fu în format de cele petrecute, era prea târđiu! Nöua eră de minoritate începuse. Împărătesa-mumă era din nou împărătesă-regentă peste copilul furat din patul soră-sa, ajuns în zilele noastre împărat și pus apoi și el la fun de curënd.

Destul că împărătesa regentă, deja la începutul domniei în numele noului minor, își găsise nu alt instrument inteligent în Li-Hung-Tchang, cu ajutorul căruia putu să degradeze pe Kong, de care acum se vede că i-să urise și care favorisa pe împărățelul, și ast-fel isbuti să domine pe împărat și partidul seu.

În 1889 se întâmplă o crisă teribilă, provocată de credincioșii lui Kong cu secreta convenția a împăratului tiner Kuang-Su.

O altă crisă isbucni după răboiul cu Japonia. Să stie la ce umiliri fu supus Li-Hung-Tchang, la reîntórcerea lui de la Simonosaki, unde s'a sub-cris pacea japono-chineză. Împărătesă, ca să-l scape de supliciu, îl expediă la voiagiu prin Europa... Iar în acest timp, ea reuși să domineze din nou pe împărat. Li-Hung-Tchang putu atunci să se reîntórcă și să-și ocupe „demnitățile“.

a urmat nu se póte descrie. Polițaii pedestri cu sabiile scöse urcă treptele în etaje, îmblățind fără milă. Studenții se ascund prin pod, er alții prin pivniță.

E interesant, cum unul dintre ai noștrii refugiindu-se în pivniță, ne spune, că acolo se află și o sermană filosofă „galbenă de zăpăcită“. A dus-o curentul cu sine.

Rectorul a sîstat prelegerile pentru întreaga universitate pe timp nehotărît.

Călăreții s'au retras, lăsând câmpul de luptă acoperit cu — cilindre și pălării sparte și sdrobite de copitele cailor!..

S'au făcut mai multe arestări. Pórtă universității a stat totă ȕiua încuiată. Că ce va mai fi, vom vedea. Pentru noi, de alt-cum, o bună... distrucție.

În zilele următoare scandalele s'au urmat ca în — dieta unгурescă!..

Dutzu.

Dela conferențele învățătorești.

Conferența dela Deeș.

(Incheiere.)

I. La tema: „Care este metoda mai bun pentru a desvolta în școlari simțul religios-moral?“ s'a adus ca rezultat al discuției conferenței următorul conclud:

1. Învățătorul trebuie să fie un model religios-moral, în și afară de școlă, în cuvânt și faptă, bun, blând și compătimitoriu.

2. În Dumineci și sêrbători elevii să fie conduși din școlă în corpore la biserică de cătră învățătoriu, unde să se supravegheze purtarea lor.

3. Elevii să se dedee de mici la observarea și ținerea cu sfințenie a obiceiurilor religioase-morale bisericesti și a posturilor prescrise de biserica noastră.

4. În postul paresemilor negreșit să fie spovediți, și la tot casul deodată cu învățătorul cuminecați.

5. Începutul anului școlar să se facă cu invocarea Duchului Sfânt în biserică, în prezența elevilor înmatriculați deja, apoi sfeștanie în școlă în prezența elevilor; iar la finea anului școlar în ȕiua esamenului, înainte de ținerea acestuia, să se facă în biserică, tot în prezența elevilor, rugăciunea de mulțumită.

6. În postul paresemilor în 4 zile ce premerg imediat Dumineci Florilor, séu în primele zile ale sêptemânii patimilor în loc de prelegere, să se țină elevilor esortațiuni pie, religioase-morale, despre patimile, mórtea și învierea Domnului.

7. Purtarea elevilor să se reguleze prin istoriöre practice, spuse în mod indiret, din cari ei să-și facă un feliu de îndreptătoriu pentru viață.

8. Să se supravegheze și controleze purtarea elevilor în și afară de școlă, și defectele ce s'ar ivi, să se delătore cu mare stăruință.

9. Propunerea religiei să fie de așa, încât din ținuta și fața învățătorului să se

reoglindeze sfințenia obiectului propus, care să pătrundă inima elevului.

10. Prelegerile să se începă și finescă în fiecare ȕi, înainte și după améđi, cu rugăciuni.

11. Elevii să fie conduși în mod intuitiv a cunöce pe Dumneșeu din făpturile Sale.

12. Să li-se spună și esplce istoriöre concrete de cuprins religios-moral din viața practică, alese cu privire la inbirea față de D-șeu, părinți, frați, amici, ómeni mai mari, mai bêtrâni, contimporani, străini, precum și față de animale.

13. Să se esplce înțelesul rugăciunilor lor în mod intuitiv.

14. Din fiecare prelegere din istoria biblică esplcată, precum și din alte prelegeri potrivite să fie elevii conduși a afla și a estrage învățătura morală.

15. Să se eserceze elevii în cântările rituale liturgice, precum și în alte cântări de cuprins religios-moral.

16. Școlă de repetițiune să se țină regulat mai ales din religiune.

II. La tema: „Pe lângă cari modalități si precauțiuni sunt a se distribui premii între școlarii cari s'au distins, pentru a evita efectele străicöse împreunate cu acest sistem cu privire la educațiune și a ajunge scopul folositor de nobilă emulare?“ s'a decis următoarele:

1. Învățătorul să-și dea totă silința a cunöce referințele casnice caracteristice ale părinților elevilor, și conform acestora să aplice premiarea.

2. Premiarea să se facă conform desvoltării intelectuale și corporale a elevilor.

3. Ea are să fie aplicată în ordine graduată, și anume:

a) Un cuvânt de laudă, folosit rar și cu precauțiune;

b) distingerea elevului prin recunöscerea înaintea altora a însușirilor sale bune;

c) remunerarea faptelor bune.

4. Premiile de remunerare să constee din ceruse, caiete, pene, stile, cărțicele de cuprins religios-moral, la cei săraci din vestiminte, cărți de școlă; dar nici-decum nu din bani. Acestea să se procure din partea comitetului parochial.

5. Împărțirea premiilor să o facă directorul și învățătorul mai ales la cetirea clasificățiunei elevilor la finea anului școlar, precum și la Crăciun și Paști.

6. Premiarea să se facă cu cea mai strictă imparțialitate.

7. Toți elevii e bine să fie premiați, fiecare în măsura purtării dovedite și a progresului făcut.

8. Premiarea să se facă cu blândețe și cu bunăvoință; nici odată nu cu receală și indiferentism.

9. Să i-se spună tot-déuna elevului cauza, pentru care este remunerat. Acösta să se facă în prezența tuturor elevilor, și încât se póte în prezența părinților și a publicului asistent.

III. La tema: „Ce observări, eventual ce defecte s'au ivit în pracsă cu privire la planul de învățământ cuprins în partea XIII §. 95—99 ai normativului școlariu votat de sinodul archidieceșan în sesiunea anului 1882?“ s'a adus următorul conclud:

Partea XIII, §. 95—99 ai normativului școlar rămâne intactă; dar ar fi de dorit să se introducă următoarele modificări cu privire la împărțirea materialului după anii de școlă și anume:

a) La §. 97 „Religiunea“.

1. Anul II din alinea 3 la istoria despre Cain și Avel partea despre resbunarea frățescă, să rămână la acest an afară, și să se ia numai la anul III de școlă; dar resbunarea frățescă ar fi consult, ca să rămână total afară.

2. Anul III, alinia 2, șirul 5 „înflorirea și decăderea puterii Israilitenilor“ să rămână afară, fiind prea mult material de parcurs. Cu tóte acestea ar fi de dorit spre scopul întăririi în credință a se propune „istoria celor 7 Macavei“ pe larg.

3. Anul IV, alinia 1 să se lase cu totul afară; ér la alinea 3 din catechism să se iee întâiu învățătura despre iubire și apoi cea despre credință.

Vn.

b) Limba maternă:

1. Anul II. b.) „deprinderi gramaticale, ortografice și stilistice“. Aci de pe acest an să rămână afară următoarele, și să se pună pe anul III, și anume șirul 5 și 6: „substantiv, adjectiv, verb, numărul și persoanele verbelor; cele trei timpuri principale“, căci acestea sunt prea grele pentru anul II.

2. Anul III. b.) „deprinderi gram.“. alinia 2, șirul 5. și anume: cunoșterea substantivelor după gen și număr, să rămână afară din acest an și să se pună pe anul IV; ér în locul lor să se inducă celea amintite sub punctul 1 de mai sus.

3. Anul IV. b.) „deprinderi gramaticale“, alinea 1 șirul penultim și ultim: cele 4 conjugățiuni; transformarea dărilor active transitive în forma pasivă și întors, să rămână de pe acest an afară, punându-se pe anul V; ér în locul lor să se inducă celea de sub punctul 2.

4. Anul V. b.) se se pună în alinia primă celea rămase afară sub punctul precedent 3.

c) Limba maghiară.

Anul III. Invățătorul să nu se țină strins de regulile gramaticale; ci limba maghiară să o propună pe baza manualelor celor mai bune, punând mai mult pond pe deprinderea în vorbire, în consonanță cu mânducerea pentru tractarea limbei maghiare, căci așa se poate înveța mai ușor limba maghiară.

d) Computul.

Pe anul IV să se propună frângerile decimale și numai pe anul V frângerile vulgare; — apoi din considerare, că mulți elevi nu mai frecventă anul VI, spre desvoltare să se propună elementele geometrice pe anul V.

Alte observări conferența nu face, căci celelalte le află toate bine împărțite.

Societatea „Lumina“

sodalilor români din Brașov.

Brașov, 11/23 Novembre 1898.

Stimate Dle Redactor!

Au trecut mai mult de doi ani de zile de când diarele noastre s'au ocupat în dierite moduri cu o chestiune de litigiu între „Asociațiunea pentru sprijinirea învățăcelilor și sodalilor români din Brașov“ și între tinerii sodali grupați de deci de ani între sine și manifestându-se an de an prin diferite producțiuni, bine cunoscute publicului românesc.

Cu mare greutate am înăbușit răspunsurile, ce dori am să dau la acele comunicate, și acesta am făcut-o numai cu considerare la scopuri mai înalte.

Acum, după-ce opinia publică s'a calmat, pentru salvarea conștiinței mele dator sunt a vă ruga să dați loc acestor șire, care vor face lumină în scopurile urmărite de mine și încoronate de bun succes.

Ca rezultat al ținutei mele rezolute de atunci, Vă alătur statutele de față ale societății „Lumina“, întărite de guvernul r. u. sub Nr 34, 581-V-b. la 5 Aprilie 1898. Din textul acestor statute oricine poate vedea, că departe de a se face vre-o „scisiune“ sau ruptură în vreo societate existentă, am căutat a promova interesele „Asociațiunii“ sus amintite, căci pe lângă scopul ei precizat în Art III: „Scopul Asociațiunii este a forma meseriași români și a-i sprigini“, am adaus §-3 al societății „Lumina“, care dăce: „Scopul Societății este promovarea culturii între tinerii meseriași, nobilitarea moravurilor, desvoltarea inteligenței și specializării industriale, îndemnul la muncă și economie“.

Și precând mijlocele Asociațiunii sunt simple ajutoare bănesci, mijlocele societății „Lumina“ sunt precizate în §-4: „In localul societății membrii pot ține întruniri sociale și de petrecere, citesc diare, reviste și cărți din biblioteca societății. In decursul anului fac întruniri colegiale și de petrecere cu cântări și declamațiuni și producțiuni teatrale“.

Membrii societății „Lumina“, până la întreținerea mea, nu erau membrii la „Asociațiune“. Acum însă după-ce raportul dintre aceste două societăți e deplin stabilit, și ele se întregesc reciproc în scopurile lor, depinde numai dela conlucrare și voința omenilor de bine, ca și activitatea lor să fie comună, pentru ca cu atât mai mână să fie ródele produse de ele.

Aducând acesta la cunoștința publică, cred că am satisfăcut unei îndatoriri demult impuse mie, dar amânate din motive bine înțelese de pace și bună înțelegere.

Nu mă estind mai mult asupra acestei chestiuni, deși la cas de lipsă am gata un dosar întreg.

Dar aș dori, și rog chiar pe toți cei ce au interes pentru binele comun, ca la ocasiunea dată, să-și pună umărul la ajungerea scopului cultural economic, urmărit paralel de ambele societăți din chestiune, și luând informațiuni esacte din ambele părți, să restabilească adevărul, care atâta vreme a fost ascuns înaintea publicului nostru prin comunicate unilaterale și necomplete.

Arseniu Vlaicu.

Un popor necăjit.

Miko-Ujfalu, 7/19 Nov. 1894.

Onorate dle Redactor!

Dumneșeu încercă pe ómeni cu pedepse prin feliurite moduri: foc, ape și altele. Ele vin dela Tatăl, ca niște admonițiuni de a-i face atenți, a se abate de pe căile rătăcite. Și totdeauna vedem, că societatea creștină alergă întru alinarea celor încercați de sórte, prin ajutoare.

Óre în o calamitate provenită dela ómeni asupra fraților nostri, nu suntem cu atât mai vértos datori a le veni în ajutor?

Iar o mai mare calamitate ca aceea ce trebuie să îndure locuitorii din Mikó-Ujfalu în zilele noastre nu póte să fie.

Comuna numără preste 1200 suflete, dintre cari preste 800 suflete sunt români maghiarisați, după feliele gr. or., cari însă cu sfințenie au ținut la nația și religia lor, pe lângă toate batjocurile și împilările ce au avut a îndura în decursul timpurilor.

Am tot așteptat timpuri mai bune, mai favorabile, de a ne putea ocupa de continuarea și terminarea bisericei noastre, care de 14 ani este zidită din peatră, însă pe dinlăuntru e góla, din care cauză nici până aci n'a putut ca să se sfințească.

Astăzi însă ne-a dispărut și cea din urmă speranță, de a mai putea noi, din puterile noastre, să ne aducem la împlinire idealul dorințelor noastre.

Éta calamitatea care ne-a tăiat totă speranța:

Locuitorii acestei comune înainte de 1848 își foloséu moșiile lor herezite dela strămoși, neconturbați: vindeau, cumpérau după plac. Și pe un teritoriu de peste 3 mii jugăre își pășunau vitele și să provedéu cu lemnele necesari. Și pentru toate acestea făceau și densesi serviciul iobagiului.

După 1848 n'au plătit nimic, ci numai darea regescă.

Cam la anul 1860 au început proprietarii mari Conteale Mikó Imre și Contesa Mikó Anna, a pretinde desdaunare dela ómeni, deóre-ce densesi n'au venit dela stat nimic, sub cuvânt că dânsii n'au fost iobagi, ci numai coloniști, apoi tacsaliști, și mai știe D-șeu ce nume le-au dat.

Ómenii au alergat la advocați. Firește advocații le promiseau, căi densesi au dreptul. Și a decursul promiteu, mai bine de 26 ani.

Judecătoria a adus mai multe sentințe, tot în defavorul părților, însă la Tabla regescă se nimiceau!

La anul 1894, s'a adus apoi sentința de a-și rescumpéra fiecare om moșia cu 30 fl. de jugăr, fără considerare la calitatea pământului, și plătil în rate de 20 ani cu 5%. Iar pădure și pășune nu le-a dat nici o palmă de loc.

Ómenii pe aici s'au ocupat cu economia de vite, ca cea mai rentabilă. Căci pământurile de arătură sunt muntose, sterpe, neproductive. Societatea naturalistilor din Ungaria trecând pe aici a ăis: „Pământul e alb ca gunoiul cânelui, aerul aspru, friguros, nu plătéște o pipă de lemn!“

Si bieții ómeni cu astfel de pământ au ramas, să-1 plătescă scump. Ba, ca calamitatea să își ajungă culmea, contele a cerut și comasarea sa, pe lângă totă rugărea ómenilor, ca pe lângă amâna barem până vor putea plăti rescumpărarea pământului.

Tóte-s zadarnice. De judecătoria s'a admis comasare! Acum vine esecutorul, cere restanța de „rescumpărare“, după aceea tacsă de „comasare“. Oficiul comunal își cerea arun-

cul său de 80%. Proprietarul cere pentru lemne și pășunit!. Vai de noi!

Mulți dintre ómeni și-au perdut speranța, și să gâtesc a-și părăsi vatra și a-și căuta altă patrie unde se mai póta trăi. Cei mai mulți pot merge că nu vor avé necaz cu bagajul!.

Iată, pentru ce, onorată redacție și stimat public, comitetul bisericei noastre își ia îndrăsneala, a apela la marinimósa bunăvoință a creștinilor nostri, de a-i veni întru ajutoriu, ca să și póta termina și sfinți biserica. Ca barem localul sfânt, casa lui D-șeu se nu le lipsescă, de a-și putea căuta mângăerea sufléscă și speranța în Dumneșeu, pentru un viitor mai bun.

In numele comitetului parochial

Augustin Cosma,

paroch și președinte.

Noutăți.

Adresă de loialitate. Din incidentul jubileului de ani 50 a suirei pe tron a Măestăței Sale împératului și regelui Francisc Iosif I., biserica noastră ortodoxă română din Ungaria, prelângă cele dispuse prin cercurile speciale în diecese, va trimite la Majestatea Sa și o adresă de loialitate.

Agata Bărsescu, celebra tragediană a dat în săptămâna asta patru reprezentațiuni în teatrul german din loc. D-șóra Bărsescu, cunoscută încă publicului sibian, a fost și acum în toate rolurile, la înălțimea forței sale dramate. Puțini și fără inimă au trebuit să fie aceia cari, în punctele culminante ale rolurilor tragedice ale d-șórei Bărsescu, să nu se fi mișcat și înfiorat până la lacrimi. În toate serile teatrul a fost literalmente tixit de public, iar tragediana obiectul unor entusiaste și prea meritate ovații. Mâne, Duminecă, ultima reprezentație.

De aici plécă în Germania, unde a fost angajată.

Concertul cu dans, din 19 Novem. n. la Petroșeni, condus de învățătorul Ioan Sêrbu, anunțat săptămâna trecută, a avut o reușită fórté îndestulitoare atât în privința morală, cât și în cea materială.

Un raport special mai detaiat despre acest concert, care face onóre tinerului învățătoriu, ér nouă bucurie și câștig material pentru biserica cea lipsită, va urma.

Până atunci primescă dl învățătoriu și membrii corului înființat, precum și on. public care a contribuit cu multă bunăvoință la reușita îmbucurătoare a concertului, mulțăminta noastră cordială. Petroșeni, 12 Nov. 1898. A. Stanca, paroch.

Mulțumită. Subscriși în numele comitetului și al sinodului parochial român gr.-or. din Luncoiu-de-jos, venim pe această cale a dăce sinceră mulțăminta stimabilei d-șórei Lucreția Stanca din Băița (Zarand), pentru darul făcut sfintei biserici, donând pre sama sftului prestol o măsurită în preț de 30 fl. lucrată de însași d-șóra donătoare fórté frumos și cu multă dibăcie. Ceriul să-1 respălătescă cu darurile sale atât D-șórei, cât și bunilor ei părinți Avram și Florea, cu a căror indemn și ajutoriu s'au făcut. Luncoiu-de-jos la 9/21 Novembre 1898. Ioan Fugăță, preot român gr.-or., Ioan Roman epitrop.

Concert în Năséud. Reuniunea română de cânt din Năséud invită la Concertul urmat de dans, care se va aranja în Năséud Sâmbătă în 26 Novembre st. n. 1898, în sala de gimnastică. Inceputul la 7 óre séra. Venitul curat e destinat în favorul fondului de ajutorarea școlarilor în cas de morb.

Programul: 1. „Sêrmană frunță“, melodia de G. Dima. esec. de Corul Reuniunei; 2. „Iertare“, romanță de Carol Decker, cântată de d-șóra Anna Filipan cu acompaniament de pian; 3. „Ce faci Iónă?“, melodia de G. Dima, esec. de Corul Reuniunei; 4. „Ostnditul“, poezie de I. Negruzzi, declamare de d-șóra Otilia Filipan; 5. „Danse Andalouse“, caprice de concert de Iosef Ascher esec. cu pian de d-șóra Lucreția Moșil; 6. „Nu știu satul ce voieșce“, cântec aranj. de Emil Ștefănuțiu, esec. de Corul Reuniunei; 7. „Prea târziu“, melodia de Leopold Stern, cântată de d-șóra Iuliana Mureșan cu acompaniament de pian; 8. „Maș mărita“, melodie de T. Popovici, esec. de Corul Reuniunei.

Italianul și cuțitul. Este pretutindea cunoscut, că la nici un popor, nu se face așa de ușor întrebuițare de cuțit în certă, ca la Italieni. Abia l'ai atins cu o vorbă grea, Italianul și-a și aruncat mâna la șerpar și cuțitul lui sclipește în aer, apoi în — pântecul ori peptul celui ce l'a vătămat.

Acum se vestește, că în Italia s'a format o „Ligă contra întrebuițării cuțitului“. Ea se întrunește de două luni la Roma, sub președinția d-lui Pietro Blasi. Într'un raport cetit în o conferență, s'a desvoltat ideea, că poliția nu póte se distrugă obiceiul de a recurge la cuțit în certuri. Tot ce póte să facă, este să aresteze pe culpabili și să-i trimită în temniță, unde ei nu fac de cât să se prepare pentru alte isprăvi de același fel! Singurul remediu ar fi, o campanie spontană și populară, care să nu scape nici o ocazie de a vesteji prejudecata, atât de înrădăcinată în poporul italian, că: „a da o lovitură de cuțit însémnă a da dovadă de „curaj“ și de mândrie.“

Când această credință sălbatecă s'ar putea strîpi, atunci și cuțitul italian nu va mai străluci atâta în ori-ce ceartă, adesea chiar de nimica.

O revistă engleză, „The Studio“ publică în numărul dela 15 Noembre un lung studiu asupra operelor artistice ale pictorului român N. I. Grigorescu, și reproduce în același timp în heliografură câte-va din tablourile artistului. „The Studio“ face mari elogii dlui N. I. Grigorescu; între altele spune, că „este fără contradicție primul pictor din România“ și-l asemănă cu Werestchagine și Rocholl, celebrii artiști în picturi militare.

Îndreptare. În articolul din fruntea numărului nostru 122, în șirul al 4-lea dela fine, e a să ceti „gelos“ în loc de „zelos“, cum, neputându-se bine descifra, s'a cules.

Convocare.

Conform concludului comitetului din ședința dela 29 Octobré a. c., societatea română de diletanți „Progresul“ din Făgăraș își va ținea adunarea generală a II-a din est an, Duminecă în 11 Decembre 1898 st. n. la órele 3 p. m. în localul societății — institutul „Furnica“, — la care adunare generală sunt poftiți a participa toți membrii, precum și alți binevoitori ai acestei corporațiuni.

Obiectele:

1. Deschiderea ședinței 2. Incassarea tacselor restante, eventual inscrierea de membri noi și apoi constatarea membrilor prezenți îndreptățiți la vot. (Ș-ul 13 și 28 din Regulament). 3. Raportul comitetului. 4. Raportul și rațiociniul casarului. 5. Censurarea acestor rapórté. 6. Propuneri. 7. Satorirea terminului procsimei adunări generale. 8. Inchiderea ședinței.

Făgăraș, 14 Novembre 1898.

Dr. Ioan Turcu
președinte.

I. Berescu
secretar.

Notiță Literară.

Calendar au apărut pentru anul viitor 1899:

Calendarul nostru Archidieceșan; cel mai potrivit pentru preoți și corporațiuni ce au a face cu biserica noastră.

„Calendarul Românului“ a dieceșei noastre de Caransebeș, cu portretul bine reușit alui Șaguna și o biografie (din incidentul împlinirii alor 25 ani dela mórte) și cu un frumos cuprins literar.

„Calendarul Poporului“ pe anul 1899, editura „Tipografiei“ din Sibiu, cuprindând, afară de inserțiuni, 9 cóle mici tipărite și fiind cel mai variat calendar pentru popor.

„Posnașul“, calendar umoristic, edat de W. Krafft în Sibiu. Fórté plăcut prin veselie glumelor sale multe.

„Amicul Poporului“ întocmit de Ioan Popovici, prof. la școla sup. de fete din Sibiu, editura I. W. Krafft, cu numeroșe ilustrațiuni, iar în partea literară, între altele cu o drăgălașă piesă „Badea Niculae“ de d-șóra Maria Cioban, profesórá la școla sup. de fete din Sibiu.

„Calendarul Săteanului“ editura W. Krafft; și în urmă

Calendarul cel vechiu, cu litere cirile, edat tot la Krafft.

Mătase de bal

45 cr.

până la 14.65 de metru — precum și mătase Henneberg neagră, albă și colorată dela 45 cr. până la fl. 14.65 de metru — în cele mai moderne țesături, colori și dessinuri. Să espedeză la particulari franco și liber de vamă. Mustre cu întorcerea poștei. Fabricile de mătase G. Henneberg (lif. de curte ces. și reg. Zürich. [10] 4

Nr. 8139 Plen. [207] 3-3

CONCURS.

Devenind vacant postul de econom seminarial, pe baza regulamentului seminarial din 1892 §. 1, 3, 6, 10 și 13 se publică concurs pentru ocuparea aceluși post, împreună cu o remunerație anuală de 300 fl, locuință, vipt, încălzit, luminat și serviciu în seminariu, toate aceste numai pentru persoana sa.

Economul seminarial are să observe strâns îndrumările cari i-se vor da din timp în timp dela direcțiunea seminarială, deocamdată însă agendele lui se indică în punctele următoare:

1) A îngriji pentru alimentarea elevilor cu dejun, prânz și cină, după planul și ordinea ce se vor stabili din partea consistorului archidieceșan, și i-se vor comunica;

2) a procura lemnele de foc și a îngriji pentru încălzirea corăspunzătoare a saalelor de învățământ, precum și a museelor și a tuturor localelor seminariale, cari au a fi încălzite;

3) a îngriji pentru materialul de luminat și pentru folosirea aceluia în mod corăspunzător;

4) a purta grijă pentru procurarea și ținerea în curățenie, întregitate și bună ordine a furniturilor de pat;

5) a îngriji pentru magazinul, unde elevii să-și păstreze vestmintele și ce lealte obiecte ale lor;

6) a îngriji pentru angajarea de bucătari cu serviciul de lipsă în bucătărie, cameră și celealte apartinătoare;

7) a îngriji pentru servitorii de lipsă seminariali și pentru aplicarea și purtarea lor;

8) a îngriji pentru conservarea edificiilor și reparările de lipsă la ace

lea, cu previa încuviințare a directorului seminarial;

9) a purta grije pentru curățenia, buna ordine și cerințele sanitare ale seminarului;

10) a purta în regulă inventariul tuturor mobilelor, vestimentelor, vaselor, încuietorilor și peste tot a tuturor lucrurilor seminariale, ce cad în competența economatului, și inventariul a-l supune la încheierea anului școlariu revisiunii directorului, și a-i administra o copie autentică a aceluia;

11) a primi dela cassa archidieceșană sumele în numărari, ce i-se vor da pentru alimentare și celealte trebuințe ale seminarului și a așterne rațiociniu despre întrebunțarea lor la finea lunii la consistorul archidieceșan;

12) a fi peste tot cu atențiune cuvenită, ca cumpărările și procurările de lipsă să se facă la timpul cel mai potrivit, în cantitate mai mare, și cu prețurile cele mai moderate, și ca cele procurate să se conserve și să se întrebunțeze în mod rațional.

Cererile concursuale sunt a se trimite la consistorul archidieceșan până la 31 Decembre vechiu a. e.

Sibiu, din ședința pl. nară ținută la 2 Novembre 1898.

Consistoriul archidieceșan,

Dr. H. Pușcariu m. p.
archim., vicariu archiepiscopesc.

Dr. Elie Cristea, m. p.,
secretariu consistorial.

Din ori-ce librărie se poate procura scrierea premiată a consilier. în med. Dr. Müller, apărută în a 30-a edițiune despre

sistemul nervos

și

sexual turburat.

Espediție franco pentru 60 cr.
în mărci postale.

Curt Röber,
Braunschweig.

[5] 41-49

JEDES LOS SPIELT IN ALLEN 6 ZIEHUNGEN OHNE NACHZAHLUNG MIT

6 ZIEHUNGEN JOURNALISTEN-LOSE 6 ZIEHUNGEN

HAUPTTREFFER 100.000 KRONEN WERTH

5 a 20.000 KRONEN ETC. ETC.

DIE GEWINNSTEGENSTÄNDE WERDEN AUF WUNSCH MIT 20% ABZUG BAAR ZURÜCKGEKAUFT.

PREIS EINES LOSSES 1 KRONE

Tragerea deja în 4 Ianuare 1899.

Losuri recomandă:

Albina, institut de credit și economii și Tipografia și Librăria archidieceșană, Sibiu.

[208] 1—

În Tipografia archidieceșană din Sibiu a apărut

DOTAȚIUNEA CLERULUI.

Reflexiuni asupra proiectului de lege despre întregirea venitelor preoțesci

de

ILIE DINURSENI.

Broșura se estinde pe 147 pagini și are următorul cuprins:

Un studiu asupra proiectului de lege mai sus numit, care s'a publicat în mai mulți numeri ai „Telegrafului Român” din anul acesta. Memoriul dela 1850 al episcopului, mai târziu metropolitului

ANDREIU baron de ȘAGUNA,

asupra dotațiunii clerului; apoi proiectul de lege despre întregirea emolumentelor preoțesci și în urmă interesantă motivare, cu care ministrul cultelor și instrucțiunii publice a prezentat dietei acel proiect, și pe care diarele române au publicat-o numai în scurte excerpte.

Fiind chestiunea dotațiunii clerului actuală, credem, că autorul acestei broșure a făcut un bun serviciu bisericei române, dând ocaziune clerului a cunoșce cât mai de aproape nimitul proiect care privește atât de de aproape sorțea lui. Este în interesul bisericei că proiectul să fie cunoscut în cercuri cât mai largi, de aceea o recomandăm mai ales atențiunii clerului nostru, precum și a aceluia, cari se interesază de mersul afacerilor noastre bisericesci.

Prețul 1 coronă.

Se poate procura din

Librăria Tipografiei archidieceșane, Sibiu.

Cel mai eficace MIJLOC DE CASĂ, pentru a regula mistuirea, pentru a produce o circulațiune regulată a sângelui, pentru a depărta părțile stricate și defectușe ale sângelui (condițiunile esențiale pentru susținerea sănătății) precum și pentru delăturarea repede și sigură a bolilor de stomach d. e. lipsa de apetit, rigăitul, vânturi, grătă, dureri de stomach și fole, sgărți de stomach, îngreunarea stomachului cu bucate, flegmă, congestiuni de sânge, hemoroide, bole de intestine este de 40 ani probat

BALSAMUL DE VIAȚĂ al Dr. ROSA.

din farmacia lui B. FRAGNER în Praga 203-III.

Acesta favorizează întreg actul mistuirei, produce un sânge sănătos și curat și este un remediu de casa poporal probat, sigur și estins.

1 sticlă 50 cr., 1 sticlă duplă 1 fl.
Prin poștă 20 cr. mai mult.

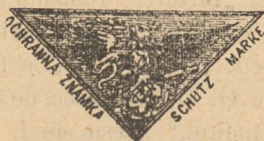
Pentru mântuirea de ori-ce aprinderi, răni și umflături, se folosesc cu succes sigur la inflamare, oprirea laptelui și întărirea peptului țitelor femeesci, la întărire, la abscese, noduri, purgie (Eiterpusteln) carbuncule, la răni și sugei la degete, la întărituri, umflături, nime etc. de 50 ani probată

Alifia de casă de Praga

Vindecarea se face fără dureri prin influenza alinătoare a alifiei. [50] 17-30

În doze a 25 și 35 crucerii.
Pe poștă plus 6 cr.

Atențiune! Fiecare să ceară numai preparate originale din farmacia lui B. Fragner în Praga și să observe, ca toate părțile învelitōrei balsamului Dr. Rosa să fie prevăzute cu alăturata marcă rotundă de scutire, asemenea toate părțile învelitōrei alifiei de casă de Praga pōrtă marca de scutire în trei unghiuri alăturată!

Ori-cine îmi anunță o falsificare primesce o remunerațiune!

Mii de scrisori de recunoscință stau la dispoziție spre vedere.

Depozite în farmaciile I. Török, Budapesta. A. Egger, Budapesta, apoi în Sibiu la E. Rumler, K. Müller și K. M. Herzberg.

Depozitul principal B. FRAGNER, farmacie „la vulturul negru” în Praga, al producătorului colțul stradei Spornier Nr. 203.

ESPEDIȚII CU ÎNTORCEREA POȘTEI